

Luce Cetinić

SRCEM ISPISANO

www.digitalne-knjige.com

Luca Cetinić

SRCEM ISPISANO

2023.godine

SRCEM ISPISANO
Autorica: Luca Cetinić

Uredio:
Nenad Grbac

© Copyright Luca Cetinić. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*Dragi čitatelju, ako se sretnoš
s mojom Srcem Ispisanom zbirkom
poezije, čitaj je kao svoju, možda
ti izazove treptanje srce,
možda otključa tvoju dušu.*

Luce Cetinić

Pripremila: Luce Cetinić

Uredio i obradio: Nenad Grbac

Umjesto biografije, predgovora, recenzija i svega ostalog

Posvećujem ova knjigu!

Draga moja *Srcem ispisana*, posvećena si!

Predajem te u ruke čitatelja. Uživaj u društvu drugih knjiga. Ti si moja četvrta samostalna knjiga, moguće i zadnja.

Ako ti se budu rugali da nisi vrijedna pažnje, da si s greškom i slično, ti im poruči da u šumi ne pjevaju samo slavuji i samo najbolje ptice pjevice, već umilno cvrkuću ili se glasaju sve ptice. Ti si moja prelijepa ptica pjevica jer si mojim srcem ispisana.

Ostaje mi radost što si se rodila i odlaziš u svijet. Udahnula sam ti život u svojim zrelim godinama. Ništa materijalnog nije moje, ali ti jesi. Knjiga traje duže od kuće. Svejedno, nikoga neću vući za rukav da te čita niti da mi piše svoje mišljenje. Sloboda čitatelju u potpunosti. Onaj tko te pročita znati će dobro o čemu pripovijedaš svojih stihovima.

U tebi su stihovima istkane životne teškoće, radosti i sve što meni vrijedi. Iako skromna, blistava si i gipka. Balerina si na pozornici ili gimnastičarka na olimpijskim igrama. Nisi ukrašene izmaštanom ljepotom, samo si umivena jasnoćom misli. Odras si života, izdržljiva i podatna kao svila.

U tebi ima radosti, optimizma, tuge, strepnje, boli, gubitaka i svega što život donosi i odnosi.

Omotala sam te srcem, zaštitila ljubavi pa nam nitko i ništa ne može naškoditi.

Ti se samo prepusti listanju i čitanju otvorenih korice i pokaži srce. Tako će svaki čitatelj u tebi pronaći dio sebe. Ne očekuj aplauze, nagrade niti pohvalne, ne obaziri se na pokude. Sada te ostavljam, ali ti si zauvijek dio mene. Putuj kao poklon drugima, jer najvrjednije stvari su nam poklonjene (voda, zrak, zemlja...) makar ih mi ne znamo cijeniti.

Dragi čitatelju, ako se sretnoš s mojom *Srcem Ispisanom* zbirkom poezije, čitaj je kao svoju, možda ti izazove treptanje srce, osmijeh ili suzu, možda otključa tvoju dušu.

Vjeruj, ova zbirka je posvećena tebi!

LuCe, u Splitu, proljeće 2023.

(kontakt: cetinic.mywork@gmail.com)

S jedne od likovnih izložbi (2017.g.);

Sve moje ljubavi

MOJA LJUBAV

*Moja ljubav stotine
prekrasnih lica ima
Nekad je žeravica posred srca
nekad jezero s lopočima
Moja je ljubav pjesma
i rumena trešnja u krošnji
Kao česma je moja ljubav
u viru života čista ljepota
i nikad umorna nije
jer u svemu što me okružuje
zrno ljubavi se krije
Ljubav u meni svoje poruke piše
sve jade mi briše
U osmjehu oka ona zablista
u zagrljaju dragih cvjetati znade
Ljubav je moja zarazna
a bolest nije
Magnet je privlačnosti
i hrani me i grije*

ZAGRLJAJ

*Obuci plesne cipele
lagano odijelo i leptiricu stavi.
Takvog te volim u danu sresti
na pločniku svojih nadanja.*

*Otvori ruke u veliki zagrljaj
pa me zavrti oko svoje sjene
Jer, zagrljaj naš je zavičaj
trenutak samo tebe i mene.*

*Poljubi usne, poljubi mi lice
unesi slatki nemir u zjenice.
Zaboravi prošlost i budućnost
obuci radost za sadašnjost.*

*Srećo sreće moje napoji me
nektarom ljubavnog zanosa
ustreptalošću srca.
Uzdigni me do anđela
ispij me do dna.*

DOĐI

*Dođi, samo te želim zagrliti
ritam zvijezda s tobom pratiti.
Dođi, da mi ruke
ne vrište prazninom
Da mi srce ne kuca samoćom*

*Dolepršaj mi
ispod sklopljenih kapaka
kroz mokro staklo prozora
u suzu koja navire
Da vratiš radost odbjegli*

*Donesi sreću sa izvora
barem za treptaj oka samo.
Da zajedno otplovimo
rastopljeni, rijekom ljubavi
obasjani čarolijom ja i ti.*

ZA MENE TI SI

*Za mene ti si
treptaj u vječnosti
cvijet na livadi
ljubav u srcu
duga na nebu*

Za mene Ti si

*smisao u besmislu
plamen na glečeru
bunar u pustinji
iskričavi potok u planini*

U mome životu si

*ptica u letu
leptir na cvijetu
vjetar u kosi
misao što me nosi*

Moje sve si, jer

bez tebe bila bih

*ruku praznih
suza neisplakana
samoća neizreciva
pjesma nezapisana*

Bez tebe bila bih

*pogled bez vidika
lice bez osmijeha
srce bez radosti
pustinja bez oaze*

autorica i suprug Matij, zajedno više od 40 godina.

NEKE SE LJUBAVI

*Neke se ljubavi same nameću
ako im se leđa ne okreću*

*Neki se tekstovi sami pišu,
kao kad nakon suše zemlja ljubi kišu.*

*Stihovi su neki naprosto stvoreni
jer su prozori duše bili otvoreni.*

*Nisam se iz ove prostorije makla
a čitavi svemir sam dotakla.*

*Sudbinski nam se križaju ceste,
dobre se stvari događaju same -
Tek kad nam misli iziđu iz tame.*

*Nisam se posebno trudila,
samo sam se životnim čudima čudila.*

*Neke se ljubavi same nameću,
ako im se leđa ne okreću.*

OVO MALO ŽIVOTA

*Čekala sam te da dođeš
ovo malo života
Čekala sam
a vječnost kao da te progutala
i ništa dočekala nisam*

*Ispraćajući ljubavi razne
čekala sam
Ne znajući zašto ni kako
prosto eto tako
ništa dočekala nisam
ovo malo života.*

POSLIJE MI ĆEMO...

*Odati će nas
pogaženi trešnjini cvjetovi,
u nama su propupali
neki novi svjetovi.
U nama bukte vulkani ljubavi.
Izdaju nas pogledi mileni
i dodiri svileni
izdajnički obrazi rumeni
i usne što bride i trepere
kao ptići gladni
Odati će nemilosno
u nama požudu mahnitu
dok se tijela ne zasitu
u postelji
ispod rascvale trešnje.*

*A poslije...
Mi ćemo poslije nastaviti
ili se rastaviti
Poslije,
ljubavi,
o tome ćemo misliti.
Poslije pogleda milenih
poslije dodira svilenih
dok nas istina bude trijeznila
dok nam mladost bude
liječila slomljena srca
Poslije...*

SESTRE

*Došla si sa stručkom cvijeća
od lavande mirisave,
u posjetu dragoj sestri,
da se spoje srca, duše.*

*Neće bolest, neće vrijeme
prekinuti spona čvrste,
jer sestre se uvijek vole
i onda kad to ne izuste.*

*Našla si me čvrstu, snažnu,
iako sam krhko staklo,
mali cvijet na buri jakoj.
U druženju ja ti rekoh:
Sve ćemo mi preživjeti, i uz bolest,
nije važno, čak ćemo i ostarjeti!*

*Mada znamo i ti i ja
da već sutra nije naše.
Samo nek' je glava čista
i nek' srcem ljubav blista.*

MOLIM SE

*Molim se
za živost u tvojim
tužnim očima
za brisanje tvojih
bolesnih mislim...
Molim se
da se
zaliječe rane što ti
srce i dušu razaraju*

*Za sretan Božić,
za mir tvoga bića
Samo za to se molim
ovoga Božića*

*Da ispruženu ruku
pomoći primiš
i vrata života
odškrineš barem
osjetiš sunce na licu,
vjetar, kišu, ljubav i radost*

*Molim se, jer
tvoje je biće nestalo
Čitavog tebe bolest je progutala
duša ti je odlutala...*

*Ti snatriš neke čudne misli
bježiš mi na neke svoje
smrtonosne crne planete
Preostaje mi samo moliti se
da prihvatiš pomoć
moje drago, izgubljeno dijete.*

MOLIM SE stihovi (s razlogom) su posvećeni osobama koji žive u našoj blizini, a oboljeli su od teških duševnih bolesti. Oni se nalaze na marginama zajednice i izloženi su mnogim stigmama, još uvijek. Zbog zakonskih i inih ograničenja u ne pružanju pomoći kod liječenja – njima i obiteljima život je pretežak i uglavnom skončaju u mukama i smrću prije vremena.

POSILIJE OLUJE TIŠINA

*Prođe sve, i lijepo i ružno...
žalost ili radost – vremenu svejedno je.
Od lijepog nosimo divne uspomene.
Od lošeg liječimo rane.*

*Poslije oluje nastane tišina,
zatitra blistava vedrina.
Mir nam daje snagu dijamanta,
zajedništvo širom otvori radosti vrata...*

*Ljubav liječi naše gubitke,
kada je dijelimo, povećava naše dobitke.
Okrenemo li se ljepotama sitnih radosti
zatvaramo vrata za sve gadosti.*

ADIO PRIJATELJU VINKO

*Moj prijatelj je umro,
umro je moj brat
odnio je
dio mene
u nepovrat.
Danas nebo
ne plače s nama,
samo kiši
kao i bilo kojeg
drugoga dana.
Vrijeme se
nije zaustavilo,
samo je
našu prolaznost
zapisalo.*

*A u meni:
Tuga se u grlu
skupila
rana u srcu
prokrvarila
stvarnost se
sjećanju
usprotivila.*

*Moj prijatelj je umro,
umro je moj brat,
a ja znam
da naši dragi
ne umiru
sve dok je nas,
i tako
u krug života.*

*Rekli su mi,
da je moj prijatelj
umro,
da je umro moj brat.
Ne mogu povjerovati i kažem:
- On je tu, pored nas,
samo ga očima
ne vidimo,
samo mu je
utihnuo glas...*

MORE U MENI

*Poznajem te od rođenja
s prozora i iz porta
i volim te neizbježno
kao krv si mog života.*

*Usahla bih, umrla bih
da mi nije tvoga šuma.
Da me maknu, da te taknu
sišla bih ti ja s uma.*

*Tebe deru bure, juga
meni život grane slama
Da te nije gdje bi pala
iz oka mi suza slana.*

*Kad dogori moja svijeća
pepel ću ti zaviještati
Ti si, more, moja sreća
s tobom ću pred vječnost stati.*

*Poznajem te od rođenja
kao krv si mog života
ljuljaš me u svakoj školjci
i u pjeni od ljepota.*

*Ne plovim te, ne brodim te,
samo golo tijelo kvasim
al' sam sretna i smijem se
dok se tvojom soli krasim.*

ROKO I CICIBELA

*U našem stanu malom živjela obitelj zeba
Imali su svoj kavez, bazen, gnijezdo, ljuljačku
i sve što treba!*

*Bilo je to opako vrijeme Domovinskog rata
koji je bez kucanja ušao na naša vrata,
živjela s nama obitelj zeba
radost nam donijela s puno beba!
Letjeli su po cijeloj kući
i iza TV-a su se znali zavući.*

*Bez njih ručati ne bi smjeli,
oni su kušali sve što su htjeli!
Na dlan bi došli, pernati mali
u šaku ljubavi bi stali.
Godinama tako, u to vrijeme opako
radost su nam davale te male bebe.
Narav su imale svaka svoju
pa ne znaš jesu li svi na broju*

*Jednome je ptičji vrtić tijesan bio
pa bi braću i sestre namlatio.
Zebani roditelji svađat su se znali,
sreća što mačku nismo imali!*

*Zločestog malca za kaznu poslala sam vani
ali su ga vratila djeca naše ulice.
Djeci su ptičice razgalile lice
podijelila sam ljubimce u njihove ručice!
Roditelji zebani imena su imali*

-Roko i Cicibela svi smo ih zvali.

NA SVITU TOLIKO NE VOLI TE NI'KO

*U tebi se rodiše mnogi velikani
a mi ti tepamo: - o, luđega li grada!
U Splitu ostadoše i moji najlipši dani
svi snovi ostvareni, sastanci i rastanci,
svi vitri i vruća lita, zime blage i prolića cvitna*

*Zenta, Bačvice, Firule ili Matejuška,
starom cestom autom prema Solinu
pa natrag, na Plokite do kuće.
Moj grad mi u dušu zarastao,
koracima ljubim mu staze od lipote.*

*Split blišti na suncu bilinom,
ljeska u moru modrinom.
Palača drevnoga cara, spomenici od davnina
lipotom ostavljaju bez daha.
Trgovima i ulicama šušur, smij i pisma.*

*U proliće, kad brnistra zažuti Merjan,
duša zašuti pred lipotom.
Kroz tvoje kalete tisne,
iz cilega svita, judi se dive tebi
a kako i ne bi!*

*Čuva te Sveti Duje
i pučanstvo tvoje svekoliko,
moj grade, moja diko.
Ka molitvu, svaki dan ponovim:
Na svitu toliko ne voli te ni'ko!*

Biserna školjko posrid Jadrana.

KADA LJUBAVI NESTANE

*Kada ljubavi nestane
nova strast je nadvlada
Kada prevara prevlada
više nas ništa ne grije,
ostaje okus gorkih badema
ishlapjelog šampanjca.*

*Kada se mržnja u ljubav uvuče,
padaju teške riječi i uvrede,
mačevima se ranjavaju duše,
bespoštedno oboje stradaju,
drage uspomene zaboravljaju,
ničem se ne nadaju.*

*Kad golubica ljubavi odleprša,
i poštovanje padne u blato
laž se osnaži, zanos nestane.
Ogoljeli ljubavnici u mržnji se razilaze!
Svatko nosi svoj kamen na srcu
i gorčinu u duši.*

*Ljubav u mržnju kad se pretoči
krivca vrijedno tražiti nije
Okreni novu stranicu i bježi...
Bježi što prije!
Pronađi nove ljubavi,
pronađi snove nove!*

OD DANAS MOGU SAMA

*Izlazim da tugu zaustavim
sva vrata sam otključala,
snaga života me pokreće.*

*Sunce toplineom
lijepi slomljene komadiće mene,
u ljubavi i miru duša se kupa.*

*Ispirem rane, bolje mi je,
lakše dišem bez zidova i zabrana.
S morem bliskost ispreplićem.*

*Sama, u svoju nutrinu uranjam.
Korakom lakim s tišinom lepršam.
I znam, od danas mogu sama.*

BALADA O NESRETNJOJ LJUBAVI

*Bilo je to dvadesetog vijeka
godina je sedamdeset i neka
Mlada djeva tek život spoznala
oko vrata dragome je pala*

*Zbilo se to u malome mjestu
krenuli su na životnu cestu
Ljubav ih je povezala tada
rasla im je u budućnost nada*

*Ljubav njena cvjetati je stala
ne sluteći što joj život prema
ljubomorom nagrižena sreća
mislila je – to je ljubav veća*

*Ne slušajući nit' oca nit' majke
Za nju bješe to ljubav iz bajke
Teče život, sloboda se slavi,
PTSP – nova bolest davi.*

*Nitko nije dokučiti znao
kakav ju je pakao stigao
Kakve tlapnje ljudski um razvije
mjesto sreće magla je ovije*

*Njene oči njeno ljupko lice
ne odaju teške razmirice
svaki korak bolan je postao
dragi ju je i uhoditi stao*

Svakog dana optužbe bez smisla

*trpjela je i srce je stiskla
Kome reći i gdje pomoć naći
već iz kuće ne može izaći*

*Bez pomoći, šuteći o svemu
predala se bolesti i njemu
Unižena i slomljena žena
osta tajna svaka patnja njena.*

*Ne vidjevši ni svjetla ni znaka
zapala je u zagrljaj mraka
Svakim danom dublje propadala
samu sebe kažnjavati stala*

*Dvadeset je i prvo stoljeće
ženi ovoj ne stiže proljeće
Zima hladi, noć nad djevom vlada
smrt se bliži valja poći sada*

*U samoći suze miju lice
nekoć drage mlade djevojčice
Na što li je došla ona sada
zar umrijeti mora tako mlada*

*Nigdje mira i nigdje pokoja
niti snage niti volje ima
Duša mrtva, tijelo posustaje
od života ona se rastaje*

*Pričali su: - mlada žena ode...
ne znajući njene prave muke
Život ne da, nije bilo spasa
otišla je bez riječi, bez glasa*

*Grobna ploča od mramora blista
slobodna je, evo njenog mjesta!
Mladost joj je protekla u mucu
sada Bogu počiva na ruci.*

*Kad bi moglo što ne može biti
da se priča neće ponoviti
da nijedna žena već ne strada
prava ljubav svijetom da zavlada*

*Kad bi moglo da se žena štiti
mnoga majka može pričom biti
Otvorimo srca, oči, duše
da se žene s jadom ne uguše*

*Zapamtimo baladu o djevi
da se drugoj dogodilo ne bi
Da se pamti i da je se sjeća
ljubav treba biti samo sreća.*

Dobro jutro svijete!

DOBRO JUTRO

*Dobro jutro svijete!
Dobro jutro cvijete!
Dobro jutro pčelo!
I tebi sunce vrelo!*

*Dobro jutro more
i vama galebi bijeli
Dobro jutro prijatelju
i tebi svemire cijeli!
Svaki je dan srećom ispisan
ako nemaš boli
i netko te jako voli
Živo je srce stvoreno da blista*

***

*Potpiši se srcem
na sve što radiš i
nastavi dalje...
Zaboravi
što činiš za druge
a pamti što drugi dobroga
učiniše za tebe...*

***

DOBRI MOJI

*Noć vas velom tajni prekrila
i srca čeznutljivom radošću ispunila
Noć za vas zvijezde upalila
sjajem mjesečine vas utješila.*

*San vam sve brige odnio
jutro vam radost zore donijelo
i osmijeh iskren razvuklo
obraze srećom zarumenjelo.*

*Dobri moji, dobrota vam
sreću i uspjeh donijela
sve boli, sve tuge i svu nemoć
odnijela bestraga.*

PITALICA

*U koju pjesmu bih stavila suze
ako bi samo sreću donosile muze*

*Ako bi svijetlost stalno sijala
gdje bi se tama skrivala*

*U čijem srcu bih ljubav pronašla
kada bi samo mržnja u srca zašla*

*I gdje bi se radost skrivala
ako bi se samo tuga točiti stala*

*Kako bih pjesmu napisala
da prije slova nisam upoznala*

*Kako bih ljudsku sućut spoznala
ako nikada ne bih gubitke doživjela*

*Koje more bi bilo tako toplo i moje
da nemam ovo predrago svoje*

*I bili mene neke druge ruke grlile
da mi se tvoje nisu raširile*

*U čije snove bih zašla
da tebe nisam pronašla*

*Svi odgovori neka se kriju
važno je da skladnost vlada*

U nama su vječno pitanja

i odgovori ponekada

*Sve što nam je važno
osjeća se snažno*

*Stoga i bez pitanja
neka i dalje bude svega što treba*

*Život je ipak kaleidoskop
i zemlje i neba*

DVA LEPTIRA

*Jutrom rano zalepršali su
radosno pozdravljajući život
rasplesana dva leptira
bijelih krila*

*Pogledom ih pratim
želim da shvatim
koju mi poruku
i od koga nose
Ta dva divna ustreptala stvora*

*Dva leptira
treperavih krila
slavili su život plešući
blistavi od sunca
gosteći se
tek kapljicom vode*

KAD ZNAŠ DA SI UČINIO SVE

*Ono,
kad u teškim vremenima
ne sjedneš pa očajavaš
od nemoći...*

*Ono kad
pokušavaš nešto uraditi,
da ostane neki trag,
barem stopala u pijesku.*

*Ono kad misliš
da ne možeš i da je kraj svemu,
netko te uzme za ruku
i povuče...*

*Ono, kad osjetiš da te nema,
da već si mrtav:
Još možeš
ostaviti negdje otisak srca
da ti srcem vrati,
ostavi znak poziva u pomoć.*

*Ono kad shvatiš
da nije gotovo
Kad ti misliš da je...
Čovjek može izdržati
više nego može zamisliti.*

*Ono, kad spoznaš
da si s razlogom
i prisutan i živ,
nesreću i sreću
lakše ćeš podnijeti.*

*Ono,
kad znaš da si učinio
sve što si mogao
i mrvu više,
neće ti biti žao
zbog onog što nisi
i što jesi radio.*

NEMOJ ME...

*Ne kroji mene svojim škarama
ne mjeri metrom svojim
niti vagom odvajaj.
Jer, nemjerljiva sam,
postojim samo sada
s tragovima prošlosti
Igram se kao dijete
kolačićima od blata.
postajem maleni val zaljubljen
u žal.*

*Ne gazi me, ne gasi me
jer svjetlost je neuništiva.
Pa kad smo se već sreli,
prihvati me kao sestru
čovječe nepoznati,
to će nam snagu dati.
Kao svjetionik na strani života,
svijetlim za svakog namjernika i gosta.
Za opake i zle nudim mir i ljubav.
Uzmi ili produži dalje, jer
svjetionik nije za one
koji se svjetlosti boje.*

MENI JE LAKO

*Mnogi mi kažu:
Trebaš li
zovi me
javit ću se
važna si mi
volim te*

*Trebam te
zovem te
važno mi je
dođi
hvala ti puno*

*Nema te
imaš planove
Imaš dogovoreno
druženje
kuhanje
kupovanje putovanje...*

*Dobro je
hvala ti svejedno
mogu ja
snaći ću se*

*Moj telefon
prepun
brojeva s imenima
zazvoni ponekad,
čujem pitanje:
Kako si?
I ono:
-Ti uvijek dobro!*

*Jesam, hvala
k tome dodam:
-Mogu ja sve
samo ako želim
I dodam još:
-Lako je!
zovi me
ako nešto trebaš
ja ću sigurno
doći
kad prijatelju treba pomoći
spriječiti me mogu samo
neke više sile.*

NA ŽIVOTNOJ CESTI

*Na životnoj cesti
mnoge ćeš znakove sresti
Na mnogim putovima ćeš ozepti
neće ti biti lako, mnogima je tako.*

*I kada budeš gazio dubokim klancima,
ne budi vezan nikakvim lancima.
Zametni tragove po snjegovima
penji se visokim bregovima*

*Na životnoj cesti
mnogu ljepotu ćeš vidjeti i kušati
ali vrč gorkog pića te neće mimoići
na životnoj cesti*

*Učiti ćeš do samog kraja
kako u sebi otvoriti vrata raja,
kako rasti, kako padati i ustajati
kako gubiti i kako ljubiti*

*Na životnoj cesti
imat ćeš bezbroj susreta
hrpe osmjeha i dobre volje
breme teškoća i pregršt radosti*

*Ranjena stopala češ često imati.
Možeš posustati ali nemoj odustati.
Na putu tvome sigurno ćemo se sresti
puteljkom do slapa ljubavi*

*Na životnoj cesti
ostani do kraja i putuj
bez imalo kajanja
život je stalno putovanje*

KORAKOM LAKIM U TIŠINI

*Pod kapom nebeskom
ljepota me pokreće
Sunce sjajem me grije,
srcem se razlijeva smiraj,
u duši ljubav,
u oku osmijeh,
tijelom vlada lakoća.*

*Prije sumraka jeseni rane,
pogledam nebo vedro,
onda sjednem
na meki pijesak*

*U moru
pogledom otapam
loše misli,
svaka nelagoda
odlazi od mene.
Ispirem rane i bolje mi je.
Srušila sam prepreke
pa lakše dišem.*

*S prirodom
ljubav ispreplićem,
sama u svoju nutrinu
uranjam.
Korakom lakim
u tišini
lepršam*

OSMISLIM SVE ŠTO ZAMISLIM

*Nebo kristalno čisto poslije kiše,
lagano dišem tu radost oko sebe.
Uronjena u ljepotu, rastaljena
u vječnosti trenutka, ja dišem...
Dišem i zamišljam što god hoću.*

*Igra mene i mojih misli.
Poprimam oblik maslinova lista,
pa se na zlatnom suncu
i povjetarcu zibam,
uranjam u modrini
lepršam u vedrini
neograničena i svoja.*

*Ne dostižu me kolektivne gluposti,
ne osjećam nikakve napasti.
U trenutku sam slobodna, svoja
osmislim sve što zamislim*

*Ne brinu me natjecanja,
nit' recenzije mog pisanja.
Nema u meni genijalnosti,
tek radost što u trenu mogu
biti rascvjetala grana masline,
mlade trešnje ili jorgovana.*

*Lebdim u ljepoti trenutka,
gola, bez boli i bez pravila,
dišem i pišem u slavu života
jednoga jutra.*

*Ne trebaju mi strahovi,
da mi vise nad glavom, kao mačevi,
da im oštricu mislima brusim.
Trebaju mi samo dah što se diše
i ovo jutro poslije kiše*

ODLUČI I KRENI

*Kada se osjetiš nemoćno
i jadno i izdano -
Pogledaj oko sebe...
Otkriti ćeš put
koji samo tebe čeka*

*Možda silno želiš nešto
što te kao magnet vuče.
Uroni u svoje putovanje
odluči i kreni!*

*Ne osvrći se preko ramena,
ne gledaj samo teškoće
ispred sebe gledaj cilj.
Samo ponovi:*

Hoću – mogu – moram-želim!

ZNALA SAM...

*O da, znala sam plakati u potocima,
moliti se svim nebeskim svecima,
a ništa se mijenjalo ne bi.*

*Znala sam bahatom biti,
znala sam huliti, znala sebe
samu gaziti, sram me je i priznati.*

*Pred kraj balade, ipak,
oprostim sebi, opraštam svima.
Progledam da nastavim...*

*Iznova se zateknem kako trčim
novi krug, kao začarana
na vrteški životnih gluposti.*

*Bog nek' mi 'prosti, pošteno sam se
izmorila.
Nepotrebno se napatila.*

*Konačno sam zavljela
predivnu sebe uz puno prihvaćanje
blagost i opraštanje.*

***

*Nisam se iz ove prostorije
pomakla
a cio svemir sam
dotakla.
Po već zacrtanom planu
sudbina nam je
ploviti po života oceanu.*

*Nisam se u potpunosti
trudila,
više sam se čudima života
čudila.
Dobre se stvari događaju,
kad vjeruješ u sebe
i prihvatiš prilike
što ti padnu u ruke.*

*Neke se ljubavi same
nameću,
kad im se leđa
ne okreću.*

***

POSTOJI LI SUTRA?

*Danas sam zaboravila
da mogu
sve oko sebe utišati
i Sebe potražiti u sebi*

*Preletjeti planine i razvaline
zaliječiti srce ispucalo
i dušu razorenu
osmjehe hvatati
mirnoću opipati
do boli se razigrati*

*Postoji li moje sutra?
Trebam danas živjeti
sutra može biti
za ovaj život kasno.
Možda s one strane ogledala
sve mi postane jasno.*

ZID

*Zidovi su tu da ti
strahom prijete,
nevolje ne možeš izbjeći,
netko dobar će pomoći*

*Ostaneš li sam,
pijan od boli i jada,
ne odustaj od sebe
zadnja ipak umire nada.*

*Razbij, preskoči, obiđi,
i to je samo dio života
obriši suze, osjeti svoju moć
rješenje će do tebe doći.*

DA JE MENI ŠAKA SMIJEHA

*Da je meni šaka smijeha
iz vremena slatkih briga,
bar komadić od veselja
iz druženja od davnine*

*Da je meni
smokve brati
sa stabla ih uživati
bosonoga potrčati ...
Da je meni isprat tugu
od sveg lošeg,
od svih zala, pa da bljesne
čista duša, slobodna
i razdragana.*

*Da je oko mene samo
buket ljudi rasplesanih
čistih duša razdraganih
u radosti okupanih.*

*Da je meni... ali nije,
nikad više biti neće
uzalud još živa hodim
ovo voće okus nema,
miris nema ovo cvijeće.*

NIJE LIJEPO I NIJE SVIMA BAJNO

*Na trenutak barem zatvori oči,
osjeti hladnoću beskućnika u noći
podijeli višak ako ga imaš
jer sreća je drugome moći pomoći.
Poslušaj srce što radošću bije,
pokloni osmjeh tamo gdje ga nije*

*Zagrli i daruj mršavo smrznuto dijete
u predgrađu, ispred kućice trošne
što gaca po blatu, ni vode pitke mu nije,
učini slatku malu gestu da ti se obraduje
da mu se lice srećom nasmije!*

*Gledaj s empatijom na tuđe jade
mnogi nisu krivi što su bez nade.
Pogledaj, progledaj, osjeti,
zaplači, progovori, podijeli,
učini nešto za sebe,
učini za druge što možeš*

*Prihvati, shvati, daruj i primaj
raduj se životu u sebi i tuđoj radosti.
Nitko ti srce ne može ukrasti
nije nam lijepo, nije nam bajno ...
u životu je tek rijetkima sjajno.*

VALJA MENI DJELOVATI

*Imam puno posla,
valja meni:
Pogledati
progledati
zagrliti
poljubiti
iscijeliti
utješiti
paziti i čuvati
sebe i one oko
sebe*

*Imamo puno
zadataka
u vremenu
što curi
nepovratno.*

*Nemam vremena
za jadikovke,
dok
tuga mi grudi
stiska.
Srce se lomi
od gubitaka
a suze...
neće vani.*

*Duša opustošila
i hvata zadnje
kapi nekadašnje
kiše kreativnosti.
Dišem,
živa sam.*

*Doista, imam
puno posla
vremena
možda
nimalo
jer ne znam
da li će sutra
biti moje?
Valja mi
djelovati
sada!*

ROĐENDANSKA

*Čuvaj se ljubavi
– savjetovali su,
od nje prijete mnoge rane.
Priguši svijetlost iz duše -
ljudi će ti polomiti grane.*

*Branili su mi da budem svoja,
beskorsne ograde stavljali.
Ipak sam pobjeći znala,
kao velika i kao mala.*

*I dalje ću pratiti zvijezdu daleku,
čekajući u vječnom snu utjehu
I dalje ću služiti životu ćudljivom
hvatajući snove neuhvatljive.*

*Svašta su mi rekli... šta da vam pričam,
život mi nije bio bajka.
Ali, i mene je na ovaj dan
rodila jedna draga majka.*

SULUDO VRIJEME

*Koja suluda vremena,
moja razum se
košmaru opire.
Strahom nas zastiru,
o smrti govoru
ljepotu življenja zatiru.*

*Kada strah kroz pukotinu prodre
u letargiju nekada potonem,
pogled mi crnilo zasjeni,
srce se tugom napuni.
Ipak, životna snaga me potakne
pa ustajem.*

*Otvaram vrata za ljubav u srcu.
Uzimam kovčeg dobre volje.
Plutam u balonu svjetlosti
grleći ljepote oko sebe.
Polazim dalje u daljine,
gledam šire u širine, u visine.*

*Gdje tračak svjetlost dopre
tama gubi moć.
Koje suludo vrijeme,
ali život se zaustaviti ne da.*

*Snaga ljubavi će sigurno moći
svim zlima glave doći!
Suludo vrijeme nasilja će proći
sprženo u svojoj nemoći.*

MENI JE SAMO MOJ ŽIVOT POKLONJEN

*Ne sanjam više samo crnu, bijelu, sivu
šarenu paletu držim na dlanu.*

*Ne oplakujem sebe ni mrtvu ni živu
jednostavno gledam vedriju stranu.*

*Ne tovarim ramena problemima svijeta
ne gušim se u tuđim ranama
Meni je samo moj život poklonjen
da postojim i trajem do zadnjega dana.*

*Uredno trošim svoje vrijeme
uz miris procvalog jorgovana
Ptice cvrkutom liječe moje biće
sreća se javlja sa zelenih grana*

SVE JE LAKO

*Sve što radim potpisujem srcem
trudim se živjeti, trudim se biti.*

*Pomažu meni dobri moji,
odmažu meni loši moji.*

*Sve što mi život servira
na kraju moram pojesti.*

*Svjedočim već beživotnom
životu sebe same*

*Super mi živjeti tako,
nasmiješim se i kažem:
- Ma, sve je to lako!*

SJEĆAM SE...

*Sjećam se kako smo, ljubavi puni
vrckasto živjeli dane sretne.*

*Sjećam se da smo imali razlog
dočekati vrućine ljetne!*

*O Bože, zar će biti pustih dana
kada se radost odcijepi od bića?!*

*(Nekad kuća bila puna ljudi
i smjeha i jela i pića.)*

*Kako smo to, za Boga miloga
postali posve druga bića?*

ŽIVOT JE AVANTURA

*Uči iz prošlosti vlastite i tuđe,
ne strahuj od onog što će biti.
Nisu sve rijeke divlje,
ne nosi svaka ljubav bol,
svaki trud ne rađa uspjeh,
ali donosi pouku za dalje
Nisu svi snovi ostvarivi.
ostaje ti putovanje kao
razlog za radovanje*

*Život je avantura.
Sve se mijenja, skriva i otkriva,
U proljeća, raste nova trava,
nova lanad potrči.
Čarolija rađanja ponavlja se,
nikada nije ista
svako novo rođenje
svojom čarolijom blista.*

*Klupko života odmata se,
stvarajući novo tkanje
iz novog klupka ljubavi.*

STAROST

*Polako se šulja, oprezno iza leđa
ili pak naglo utrči na teren života
Polako te načinje kad djelovat počinje
sve ti potroši na neke pilule*

Starost

*Naceri ti se iz iste prostorije,
pa što ti je – to ti je!*

Starost

*Zadnji čin života kada zaigra:
ili ti mudrost dodaje
ili razum oduzima.
Da biraš - ne može!
Nema popravnog ispita
što bilo je sad prošlost je.*

Svi smo mi nudisti

SVI SMO NUDISTI

*Sve više ih glumi
uloge tuđe,
samo da iskreno
u svoj lik ne uđe.
Svi smo nudisti,
golaći pravi
kada nas nesreća
lupi po glavi.*

*Puni smo svi
dobrote i zloće
i htjeli bi
zabranjeno voće.
Mnogi radije prate
tuđe teškoće
narugaju se lako
ostavljajući tako pečat
vlastitog
siromaštva duše.*

KADA BI U SEBE ZAVIRIO

*Koliko puta pomisliš da je tebi
najteže na svijetu,
da te loše stvari sustižu
u paketu.
Vjeruješ da nitko nikada
slične patnje proživio nije.*

*Koliko puta si pričao
o lošoj sreći što te prati
i kako nitko ne može
da te shvati?
Svako malo u očaj padaš
jer tvoj brod već dugo tone,
a želio si dohvatiti zvijezde,
ostaviti traga na svoje postojanje.*

*Kada bi se samo primirio
kad bi u sebe zavirio...
Shvatio bi koliko si
moćno i kreativno biće.
prihvatio bi
da ti ne treba svo to smeće,
jer spavaš u jednom krevetu,
pojedeš jedan ručak
i istovremeno si
samo na jednom mjestu.*

*Zato sebi reci:
Živim čaroliju života
mogu dušu napojiti, tijelo okupati,
mogu promijeniti smjerove,
osvojiti brjegove,
dijeliti osmjehe, mogu
zaliječiti srce raspuklo,
stvoriti sreću za sebe.*

UGLEDNI NASILNIK

*Prije izlaska za pozdrav je
(zbog neke nebitne sitnice)
svoju tešku puščinu
zalijepio vlastitoj ženi na lice.*

Ovoga puta nije joj nosa slomio.

*Bijesan je otišao učiti studente
šarmom je osvajati znao.
Veselo je s društvom jeo i pio
a u kući pakao stvarao.*

I nitko o tome ništa nije znao.

*Pretučena supruga reći će
kako je nezgodno u stanu pala
s razlogom se bojeći
da joj vjerovati neće.
Da, on je ugledni građanin
a zapravo obično
ljudsko smeće.*

KOCKAR

*Taj je znao izvući asa
iz rukava ili špila.
Bez kompasa, nosila ga
hirovića divlja rijeka.*

*Taj je znao uživati,
grabio je sve po redu.
U kocku mu srasla glava,
dok prebire po kartama...*

*Zaljubljen u brzu lovu
i sreća mu bila sklona,
nije to k'o pos'o pravi
što te cijedi što te davi.*

*Nije htio ništa drugo,
prevarom se živi lako:
Luksuz, žene, hrana, piće,
divno li je brodit tako!*

*Tek jednoga crnog dana
metak opak sve prekine.
Na grubu mu sada piše:
- Od kocke se lako gine.*

* * *

*Prijatelj prijatelja moliti je stao,
da ga u nevolji spasi
i založi za njega sve što je imao.
Prijatelju prijatelja bilo žao,
da ga spasi
sve svoje je riskirao.*

*Poslije je „prijatelj“
pomoć zaboravio
zbog prevare mu ne bi
nimalo žao.
Svog najboljeg prijatelja
zbog koristoljublja
u siromaštvo povukao.*

* * *

ČOVJEK JE PSU

*Čovjek je
nabavio psa, da ga usreći
i vjeran mu prijatelj bude.
Na ljeto kad na odmor krene
odanog psića izbacio na ulicu
negdje daleko od kuće.*

*Pas je cvilio, neutješno je plakao
žaleći što mu gazda za ljubav
potpunim napuštanjem uzvrćao.
Pas nije razumjeti znao
zašto je odanom čovjeku višak postao.*

*Ležeći pored pustoga puta,
pogleda tužna, glavom preko šapa,
primijeti ga mlada djevojka
kroz staklo svoga auta.
Raznježilo joj srce ostavljeno pseto*

*Od tog časa svu ljubav je dobio,
svoju vlasnicu bezgranično zavolio.
Kasnije je njenu bebu
svojim životom čuvati nastavio
i u tome neizmjereno uživao.*

ČOVJEK

Čovjek!

*Biće koje svašta hoće
uz puno dobrote
i puno više zloće*

Čovjek

*Na planeti Zemlji zadnji pridošlica
čini neredе misleći da je moćan,
kasno se sjeti koliko je sitan,
koliko nemoćan kad nebo zagrmi,
kad more podivlja, kad uragan ruši.*

Čovjek

*To biće je često nemilosti puno
umišljeni gospodar svijeta, oholi ubojica
iz obijesti čiste, savjesti nečiste.
Na rubu pameti smišlja
ratove i oružja*

TREBA NAM

*Treba nam mira
i tišine
da dođemo do
vlastite nutrine,
pobjegnemo od
vlastite tmine.*

*Treba nam
svjetlosti
na putu
srce u grudima
veliko,
zvijezda vodilja
na nebu visoko!*

*Radosti nam treba
i more osmjeha.
Malo kruha i vina,
pjesma i kućna toplina.
Treba nam
da nas trebaju
i vole!*

* * *

*Da je po pravdi svi bi se složili i
samo bi uspjeh za uspjehom množili
ali, pravice na ovome svijetu nije
i život mnoge zamke krije
Da je po zalaganju, da je po znanju
ne bi nam glava bila na panju
od pračovjeka do ovoga vijeka
– tko je jači taj tlači i harači*

***

MUČI ME PITANJE

*Hoće li čovječanstvo
ikad postati more razuma
i ogledalo ljubavi?*

*Hoće li ljudi savladati
umjetnosti življenja
malim koracima?*

*Može li se pohlepa
zaustaviti ljepotom pogleda
na rascvjetalu bijelu ružu?*

*Hoće li doći vrijeme da odrasli
sačuvaju dječju dobrotu u srcu?*

SAMO MI

*I tako, sve se u životu složi kako treba,
od kraja do početka, od zemlje do neba.
Samo mi miješamo nevažno s važnim
slijepi očima, srcem i dušom.*

*Žalujemo nad onim što treba prihvatiti,
mislimo da je nevažno važno
Samo mi radujemo se i plačemo nad sobom
Sve drugo može propasti ili opstati.*

*Samo mi često stvaramo nered
u redu koji nam se sagledati ne da.
Samo mi tražimo svoju pravicu,
a svemir ima svoj savršeni plan.*

*Samo mi mjerimo vrijeme
u bezvremenosti svjetova.
Samo mi, zbog sebičnosti sebe izgubimo
koračajući krivim putevima.*

KAKAV BI TO SVIJET BIO

*Kada bi se kapljice vode posvađale
ljepote slapa bi nestale.
Pjesnici bi o tom kaosu pisali
i od žalosti teško disali*

*Dodjeljujem:
Orden ljepote skladnome slapu
i pljusku snažnu
ljudskome luđaku
što oružjem uništava živote i domove.*

*Kada bi Sunce ljutiti se stalo
pa samo odabranima svoj sjaj dalo
- Kakav bi svijet tada bio?
Mrakom bi se sklad života urušio.*

*Zrak kada bi samo nekima
disati se dao,
da li bi se novcem kupiti mogao
ili bi jedni druge za vratove hvatali?*

*Zemlja, rodna i plodna, što nas hrani,
kada bi nam plodove svoje uskratila
životima bi sva bića
to platila.*

TREBA REĆI

*Makar dobila po kostima
osjećam
da treba reći kako nam je
i pokudu i pohvalu*

*Vrisnuti
pa svisnuti
Trebaju zube stisnuti
kičmu ne savinuti
bez lažnih prijatelja
ostati
i takvim opstati.*

IZBORNA OBEĆANJA

*Političar vrlji, u jeku izborne kampanje,
pred javnost je stao.
Iz usta med i mlijeko istakao.
Kada je izbor uspješno prošao,
skrušeno je priznao
da se malo zaigrao
i da je svih
posve (ne)namjerno izvarao.*

*Drukčije on ne zna živjeti,
od početaka političkim
uspjesima se kiti.
Sposobnost mu vrlina nije,
svoje neznanje riječima
vješto krije.
Birači ga biraju peti...
i šesti puta, on ide dalje,
u očima mu se
ti uspjesi sjaje.*

*Narod ne uči na greškama,
ne zamara se posljedicama,
aplauze i dalje nesposobnima šalje,
a sposobni iz rođene zemlje
idu dalje.*

PROLJEĆE

*I ovoga proljeća šipak je
pun rumenih cvjetova
baš kao i prošle godine
kada na jesen ploda
nije dao
i šipak je prevarant postao
na političare se ugledao.*

ISTINA

*Osoba svaka svoju istinu ima
i svatko je siguran u
golu, jedinu svoju istinu čistu.
Varljiva je to tema
s puno dilema*

*Zbog tuđe „istine“ netko će
veliku patnju proživjeti
i tvoju istinu prokleti*

- jer nisi primijetio nešto važno
- jer ti ne možeš vidjeti sve strane

*i to kako izgleda istina
u drugim očima.*

*Prije nego glasa pustiš
i svoju
istinu izustiš
udahni i stani
prihvati odgovornost
za svoju istinu
jer, istina može biti
i neistinita.*

PRAVI JE ČAS

*Ne postoji čekanje,
jučer je prošlost, sutra budućnost
tko zna čija će sutrašnjica biti
Pločnicima života
hodati će neki novi ljudi
oni će
u kalendaru križati dane,
planirati godine kao i ja
i čekati svoje pravo vrijeme.
Ali ti više nemoj čekati,
Jer sutra već
možda neće
tvoje jutro svanuti.
Sada je
idealno trenutak
-da se raduješ srcem,
-da gledaš bistrim očima,
-da piješ dušom
sve ljepote svijeta
i malene i velike pojave.
-sada je pravi čas
-da se raduješ
i dišeš*

NE SMI SE VANI / COVID-19 vrime

*Zovi, zovi prijju, smista joj se javi
ništa nam ne fali
samo da pljugu nabavi!
Daj, da ne pošlašavim!
Posli ćemo doktoru
da ovisnost zaustavi
ako se preživi...*

*Korona virus moram
nekako da zaustavim
dok se na kauču
rupa ne napravi.
Zato odmah zovi prijju
reci da ništa ne fali
ali je lipo zamoli
da pljugu i cugu nabavi!*

*Ovoj „ugroženoj skupini“
tresu se zbog Korone prsti
svrbe je tabani
a ne smi se vani!
Lakše bi mi bilo da smijem
prošetati, makar s „brnjicom“ na licu,
u rukavicama
Korona virusu prkositi*

*Ali ovako, molim te:
Zovi odmah sada
prijju il' prijana!
Javni apel uputi,
da se ne'ko ne naljuti.*

*Reci da smo dobro
i da ništa nam ne fali
svejedno zamoli:
pljugu i cugu da dostavi!
da zaključan čovik ne pošlašavi
pliiiz zovi priju!
Zovi zovi priju...*

*****

(23.03.2020. -rođendan u posebnim okolnostima)

*vrime - vrijeme
priju - prijateljicu
fali - nedostaje
pljugu - cigarete
pošlašavim – poludim
s mista - odmah
reci - kaži
lipo - lijepo
cuga - piće (misli se na alkoholno)
„brnjicom“ - misli se na medicinsku maskicom za lice
prijana - prijatelja
čovik - čovjek
Pliz - molim te*

GOLUBICA

*Bila jedna golubica bijela
al' bez krila život provodila
Davali joj i hrane i vode
ona stalno htjela do slobode*

*Snivala je kako gnijezdo svija
dragome se pod krilo uvija
Gledala je sunce i oblake
osjećala miris kiše svake*

*Što se krije u krošnji stabala
i zašto je rosa jutros pala
Kako sunce u visini grije
što se tamo iza brda krije*

*Ljudske ruke njegovale pticu
pružala je osmjeh svakom licu
Davali joj i jesti i piti
al slobodnom nije mogla biti.*

*Sanjala je, dosanjala nije
kako sunca nad oblakom grije
Čekala je u strepnji i nadi
ne shvaćajuć' što joj sudba radi*

A samo je htjela do slobode.

(22.01.2020. vrijeme pandemije)

NEVIDLJIVA

*Na uslugu male pošte
usred trgovačkog centra
u redu ja čekah šesta
stišćuć' štaka u rukama.*

*Moram poslat važno pismo,
nemirno se ispred šećem
-da mi noga manje trne,
-da me neko oko spazi,
-smiluje se neko srce
jer moje se biće stidi
što sam nevidljiva sjena
a ljudi su oko mene...*

*Čvrsto visim na štakama
neugodno noga trne,
-odvažno za šalter krenem:
Oprostite lijepo molim
- imaju li ovdje prednost
nevidljivi sa štakama?*

*Pa naravno! – reče žena
tim pitanjem zatečena.
Ali o tom znaka nema...
pa se više ne usudim
pitati za prednost svoju,
opečena iskustvima neugodnim
godinama ponavljanim.*

DA MASKE PADNU

*Da maske padnu s ljudskih lica,
da čista energija bljesne nesputana
- Prepoznali bi svoje prijatelje, svoje neprijatelje
i sebe same.*

***

*Kad ljudi progovore srcem
liječi se svaka bol,
jer sve ružno
u smrtonosni
strah zapadne,
bez hrane ostane
i svisne.*

***

SUNCE JEDNAKO SVAKOGA GRIJE

*Kada bi Sunce istine
rastopilo zla namnožena
za svakoga bi bilo dovoljno
hrane, vode, slobode,
sigurnosti
i sreće.*

*Hoće li maskirane spodobe
izdržati nagli bljesak istine
o sebi, ili će nakon buđenja spoznati
da vrijeme ne mogu kupiti -
i sklopiti ruke na molitvu
za oprost*

*Sunce jednako svakoga grije,
voda utaži svačiju žeđ,
stablo svakom putniku
svoj hlad daje,
zemlja plodovima hrani
one koji je s ljubavlju obrađuju*

*Uvjerena sam
kada bi o dobroti odlučivali
pjesnici i djeca
zločinci ljudskog roda
u trenutku bi nestali
To želim i takvom
suživotu se veselim.*

*„Pjesniče ljudi!“ – Reče mi vjetar,
„-Ne sanjaj previše, bolje učini nešto
i viči jače
jer zloće nestati neće
ako se nad njom samo plače“.*

Moja glavinjanja

MOJA GLAVINJANJA

Ne vidi se cilj
samo putovanje
to je stalno traženje
moje glavinjanje

Na putu sam zapinjala
i lomila granje
u sebi tražeći želju
da promijenim stanje

Težak neki život
kruto neko stanje
puno boli puno rana
nosi moje glavinjanje

Oko mene oblak tame
na mom putu korov, drač
rastače me, snagu lomi
taj života mač

Zagrlila me je tama
žigice su potrošene
kroz život sam prošla sama
uz ta svoja glavinjanja

I dok dišem u osami
volim takva stanja
ostaje mi zadnja vjera
u ta moja glavinjanja

* * *

Moji su stihovi stvarani u mukama
da bi se našli u tvojim rukama
teški su mi grčevi dušu mučili
dok su se oni pojaviti odlučili

* * *

DA MALO PAMTE MENE

Kada me ne bude
očekujem da mi oprostite
za dobre namjere
s lošim posljedicama
i suza nikome da ne krene
za ovom prosjakinjom
ljubavi,

Kada me ne bude...
Kada me ne bude, oprostite
ovoj plahoj,
samozatajnoj ženi
što je mnogo griješila
što se premalo smiješila

Kada mene
ne bude više bilo.

TUGA MOJA

Sreli smo se
na početku
dok još nisam
znala tko sam
dolinom po kojom hodim
sreća mi se
ne dogodi.

Tuga,
moja vjerna druga
dijaloge sa mnom vodi
čitav život
bez prestanka
cestom patnje
sa mnom hodi

Svojim stiskom
ne da prijeći ka radosti
ili sreći
zbrajam samo
mrzle zime,
i sva vrela
sušna ljeta

Maskiram se
s malo šminke,
držec' osmjeh
zadnjom snagom
srce kuca jače jače
dah se ledi
duša
plače

BROD ŽIVOTA PLOVI

Moj brod života još plovi,
putnika sve manje,
pramac se diže a krma tone.
Neću uspjeti...
...Ma uspjeti ću!
Dobro je,
...Ma nije dobro, čovječe!

Kad se rodih
za život upute ne dobih,
tek mi se zadaće naprtile
kao na brod teretni
a matična luka
zametena u oluji i magli.

Moj brod života još plovi
do svoje matične luke,
svjetionik se ne nazire.
Ispred mene su
kapetanske muke
kormilo mi klizi iz ruku

Umorila se olujama,
ranjena oštrim hridima
borim se
s morskim nemanima
Dobro je...
...Ali dobro nije

KLAUN

Bio je po ulicama
po kućama bolnicama
Velik osmijeh nacrtani
bijelo lice nos crveni
Veselio mnogu djecu
hodajući na štulama
žonglirajući lopticama
magijajuć maramama.

Sa cvjetićem iza uha
zaogrnut crnim plaštem
mnogima je radost dao
dok mu život nije stao
Od rođenja klaun bio
i svijeta se nagledao
tražio je malo sreće
truda njemu ne bi žao

Nisu znali kakvu ranu
iz grudiju krvlju toči
prolazeći pokraj njega
i sretne i tužne oči
Ne vidješe suze prave
preko šminke iskričave
smiješni klaun nijem je bio
od života se sakrio

Tako jedne kobne zime
uz potok u šumi gustoj
smrznuo se sam i samcat
zalutavši po bespuću
Osta suza osta rana
crnim plaštem zamotana
nijemi klaun od rođenja
tražio je sebe sama.

MOJ KIST CRTA

Da mi suza ne pobjegne
crtala sam kišu
po prozoru kaplje tuge
samoću da brišu

Izlijeva se blijeda svjetlost
u kišnome danu
na ulici nema nikog
svatko u svom stanu

Da razbijem loše slike
vruću kavu crtam
u crvenom da se hladi
dok ja tugu gutam

Nek' prestanu ružne vijesti
o krvi, o ratu... jer:

Moj kist ne želi crtati tenkove
srušene kuće, ubijenu mladost...
srce mi hoće cvjetove
i mostove za životnu radost.

JEDNOSTAVNO NE ZNAM

Žalosti me što ne znam napisati
par lijepih stihova o cvijetu ubranom...
topoli posječennoj, danu sunčanom,
o leptiru kad me dotakne,
vjetriću što me pomiluje.

Meni su samo bliske
misli skliske.
Inspirativni su mi grobovi,
kao čuvari uspomena na draga lica,
i vlastita sam grobarica.

Naučila sam nositi
tijelo puno samoće, brojati
razočarenja i neuspjehe
i posrtanja i padove.
Očito nikada neću poetom lijepih
stihova postati.

Inače, rado bih
opjevala galeba u letu
zagonetan dječji osmijeh i
buba-maru
na krumpirovu cvijetu.

Napisala bih koji stih o glečeru što se topi,
o tuljanu, pingvinu ili foki,
polarnom medvjediću u igri.
Jednostavno priznajem
- Da ne okolišam: Ja to ne znam.

SNOVI SU SE USPORILI

Snovi se usporili,
dani juriti stali
Ideali mladosti iz mene vrište,
stihovi težinom odišu
ne nalazeći
u riječima zanosa
samo me prahom
tuge zasipaju:
- Zbog neuspjeha
- Zbog promašaja
- Zbog krivih promišljanja
- Zbog gubitaka neminovnih,
- Zbog lakoće nestajanja,
i zbog ratova
u vlastitoj duši,
- Zbog svojih rana,
- Zbog tuđih patnji,
- Zbog loših promjena,
- Zbog životnih
neizvjesnosti

DUŠA MI NE RAĐA

Putovanja neostvarena
otrgnuo život bez milosti.
Munjama razbijena,
olujama rastočena,
šibana vjetrom
još samo
ljušturu prikazujem
zaogrnutu životom.

Ni suzu ni smijeh
duša mi ne rađa,
tek zrak
neprimjetno
još dišem.
Moje tijelo,
više me ne želi
slijediti i služiti.

Predugo sam u
igri skrivača,
u očekivanju
u priželjkivanju
u smrznutom stanju
i neznanju.
Nikakvu žal,
ništa od svijeta ne molim

Umorila me ljudska dvoličnost
potrošila me ljudska pohlepnost
ubila me nepravednost
koja nikada ne prestane

Pokopala me sveopća neiskrenost
a duša samo hoće sa sebe
stresti sve materijalno i
sve ljudske teškoće.

BRIGA BRIGU RAĐA

Danas mi se dogodilo
da jedna briga
samo drugu
još veću rađa.
Brinući brigu
brigom zbog brige,
ukopavam se u tugu
razbijam
glavu zidovima.

Brigu glava ne boli
i baš je nije briga

Ne smijem posustati,
ne mogu odustati.
Danas mi se
dogodilo
da sam postala
sebi najveći neprijatelj

Ohrabrim se i naredim:
-Odstupi brigo, baš me briga!
Danas i svaki drugi dan
postajem bezbrižna,
ostajem snažna i sebi važna,
a ti brigo samo misli
da sam ostala i dalje
slaba i ista.

NEMOĆ ME SNAŽNO PRITISKA

Od jutra toga dana
smjenjivale se vijesti o patnji i bolesti
što su mi grčile tijelo,
divljala u meni patnja, srce iz grudi iskočiti je htjelo
čas me tresla studen a čas vatra topila.

Nemoć me snažno pritiskala,
patilo je sve u meni.
Vrag je odnio šalu, trebala sam krenuti
izvan omaglice zbog koje mi um
ne prihvaća činjenice.

Odlučim ustati, crpeći zadnji atom snage,
umivam lice, rumenim usnice...
Pokušavam maskirati potonulost.
Krenem na prijateljsko druženje.

Događa mi se često i sve češće
radosti je premalo, a patnje su sve veće.
U orahovoj ljusci, bez posade i kompasa
skupljam utopljenike posred oceana.
Ni pojasa ni čamaca nemam,
i sama pomoć trebam.

SVE PUSTIJE STABLO MOJE

Tek odjednom toga dana,
baš je vrijeme ručka bilo,
došli su mi bliski moji
reći da te više nema.
Odlomi se od mog bića
još jedna od važnih grana
raspukne k'o tanko staklo.

Nastala je nova rana
snažno peče,
boli jako.

Sve pustije stablo stoji.
Jahač smrti neumoljiv
posjekao jake grane,
pa sve češće nebo gledam,
jer mi krošnje više nema.

Tu kraj nije,
tješim sebe,
srest ćemo se s druge strane,
dok osjećam: nikad više
odsječene moje grane.

(lipanj 2022. mom mlađem braci
kojeg više nemam na ovoj strani)

ONOGA DANA GUBITNIČKOG

Zvono je tužno
brečalo
srce je prazninom
jecalo
lice se suzama
kvasilo
grlo se krikom
punilo

Onoga dana...
Tuga je pustoš
sijala
samoća me plaštem
zavijala
ptice su pjevati
prestale
sve ljepote su nestale

Onoga dana gubitničkog

Srce je ranu
dobilo
kao staklo se
slomilo
i dugo bolno
patilo

Svakoga dana
gubitničkog
lice se suzama kvasilo
tuga je pustoš sijala
samoća me
plaštem zavijala.

PODSTANAR ŽIVOTA

Kad su iz skromnog obiteljskog doma
odveli ovu djevojčicu
tamo gdje nema kamenjara, drače i poskoka,
tamo gdje su kuće velike, škola i tisuće novih čuda
- Moje su stvari u kofer mali remenom zamotali.

Moja druga selidba imala isto kofer mali,
a ja se rascvjetala u mladost punu snova.
Srca punog želja i veselja,
učila sam život od drugih ljudi
hitajući novim ciljevima i stvarima.

Vrijeme je prolazilo, neprimjetno i lako,
meni bivalo sve teže nekako

„Nikad više nikad više miris vrtla poslije kiše... “

Mijenjale i bacale su se stvari,
nove kuće, novi ormari,
prilagodba lagodnijem životu
koji postaje sve teži i teži.
Tijelo me ne slijedi, ono se cijedi, zakazuje...
Um dalje brine o mnogo stvari.

Nikad više...

Život mi packe dijelio,
snove stvarnost rastakala,
dušu briga sve više pritiskalo,
vrijeme utisnulo tragove prošlosti
ne mareći što si i zašto radio.

Selidbe kroz život me izmorile

Nikad više... stara dunja da miriše.

Sve manje prijatelja, sve manje dana,
sve manje sunca, sve više rana.
Čekajući selidbu zadnju, bez kofera,
bez kotača i volana,
bez boli i tereta.

Nikad više, nikud više rodne kuće koja diše...

Danas u mom tijelu
posve drukčija osoba diše.
i seljenju, i priči, i životu – dođe kraj.
Povuci–potegni, tako nekako,
podstanar života nije biti lako.

NAKON USELJENJA

Kroz stare škure vjetar s kišom lupa
prokišnjava i stari lift
ni glava mi suha nije
novi smještaj mnoge rupe krije

Voljom pokazujem pozitivnost
grudime pritiska stvarnost.
Vidim, na izgled sve (kao) štima
još samo novi madrac i klima

Sve se pitam majko mila
čime sam to zaslužila
prevarila me je krinka
sve je samo teška šminka

OSJEĆAM

Osjećam
i prazninu i zasićenost svime
Moje vrijeme istječe a ja sam
sve manja u ovom postojanju.
Muče me svakakva pitanja
kucala sam na vrata raja
i pakla u isto vrijeme
Teškoćama naprosto nikad kraja
a sve sam manja
sve manja i manja...

Pokušavam se kupati u ljepoti vedrog neba,
letjeti nošena vjetrom
grabiti iz bunara životnih radosti.
Pokušavam
vratiti srce u grudi, osmjech u oči
starosti dodati djetinje radosti
znajući da će već sutra
sve postati jučer

Osjećam
kasno je za neke nove početke...
Putevi su se zametnuli,
putokazi izbrisali
vrijeme se kupiti ne može.
Zbunjena stojim na mjestu
postajući sve manja i manja

Moguće, ipak,
da kraj ide novom početku.

SLIKAREV DORUČAK

Volim apstrakcije
i slike lijevanjem boja
Drage su mi instalacije,
samo kad su jestive,
kad nisu žilave, ruzinave
i da me kostima
ne udave.

S jutrom, dok mi se
oči otvaraju,
apstrakcijom me ne zamaraju
samo bi nešto
da se razbudim...

Jezični pupoljci
već od pogleda polude,
zubi ne oklijevaju, želudac vapi
za nečim slatkim i šalicom gorke.
Onda pojedem slatku Apstrakciju,
instaliram je
- U želučane sokove!
Uz to popijem crnu mirisnu
da se oči razbude.

Ostalo još malo...

MA DA JE BAREN KAPETAN DUGE PLOVIDBE

*Nas dvoje, **trijest** godin' skup,
i u tom teatru od života često bude ovako:
On zatvara, ja otvaram
ja otvaram, on zatvara
i tako **trijest** godina
Pa da se nebi najidila
ma bi ga ...*

*U MOMENTU PROMINILA
ZATO ŠTA SE MINJAT NEDA!*

*Eto ti ga opet na:
On rano legne pa se rano budi
a Ja u istom danu zaspim i ustajem
pa ladnu kavu lino srčem često
(jo da me ko vidi...)
I tako **trijest** godin
promislite...
Ako se ništa ružnoga desi
našim bližnjima oli daljnijima
ja postanem sva izblesirana
a on, smireno slegne ramena...
Oli, kad ono oću zeru povirit među svit
on kaže: - Ajde ti meni se ne da...
i ja oden
promislite, sama,
parin bila udovica*

Ma da je baren kapetan duge plovidbe...

*Oli kad ga pitan:
Bili ti ovo ili ono za obid?*

Nit da trepne već kaže:

- Svejedno mi je
- Ma kako ti more bit svejedno?!

*Eto tako **trijest** godina:*

-On zatvara, ja otvaram

-On tvrdi: CRNO JE !

- Ja vičen: BILO JE !!

Ili kad se, ono, najidin u trenu

koda me stotinu vrazi bada

a kako i nebi, bidna ne bila,

KAD NIKAD NIJE KAKO BI TILA

VEĆ UVIK KONTRA,

UVIK KONTRA

Ae, šta mogu !

Ma da je baren kapetan duge plovidbe...

Opet, smišno je, lipo je

u očima mu vidit brigu,

oli radost kad mi nešto lipo krene

Konačno, taki je kaki je – moj je!

Taka san kaka san – njegova san!

Tako je kako je – naše je!

*I tako **trijest**godin*

promislite, e...

Eno na...i jutros:

On zatvara ja otvaram

On šuti ja brbljan

Ja šutim On svoga posla

Vidin, bit će malo još trijest godin

da se dogovorimo oko niki sitnica

*Ma opet, lipo je, puno lipo
skupa zatvarat, skupa otvarat
ponistre i vrata života.
Skupa dane ispraćat
i jutra pozdravljat
Eto, volin ga, a šta ću...*

Ma da je baren kapetan duge plovidbe...

*****

*trijest - trideset
najdila - naljutila
ladnu - hladnu
lino - lijeno
ništo - nešto
izblesirana – uznemirena
oli – ili
zeru – malo
povirit - pogledati kratko
ajde - hajde
parin - izgledam
bili – hoćeš li, da li bi...
vrazi - vragovi, đavoli
bidna - jadna, sirota
tila - htjela
uvik - uvijek, stalno*

HAIKU OGLED

***

*Koraci žurni
Nose tijelo u mraku
Pucanj se čuje*

***

*Galebi lete
Riba ljeska u moru
Vrijeme je ručka*

***

*Proljeće pupa
Pčele cvjetove ljube
Med puni saće*

***

*Djeca u parku
Žamor smijeh i graja
Bake pričaju*

***

*Prijatelj stiže
Radost u srcu raste
Susret sve bliže*

***

*Majka me kori
Mislim kako pobjeći
Ljubljeni čeka*

***

*Korak samoće
Ljubav se potrošila
Dolazi nova*

***

*Sunce zapeklo
Sparina je u zraku
Cvrčak ne staje*

***

*Lopta u košu
Dječje ruke u zraku
Pobjeda igre*

***

*Jedna olovka
Na papiru zastala
Nadahnuća nestala*

OPROSTI ŽIVOTE

Danas, nakon što su prošle tri godine, čitajući priču koju sam zabilježila u proljeće 2020. godine, jasno mi je kako sam bila na samom rubu provalije a moguće ga i prešla na određeni način. U to vrijeme pandemije pored straha od zaraze zavladao je i sveopći strah od svega i svačega, svakakve vijesti i ponašanja ljudi. Mene novo iskustvo višemjesečnog zatvora doslovno razaralo i vodili u smrt. Srećom, imamo nekoliko dobrih prijatelja i rodbine koji su stalno bili uz nas. Pomogli su da u rujnu suprug i ja preselimo u podstanarstvo. Dvije osobe, dvoje štaka, dvoja kolica. Našao se pristupačan stan u kojem smo se ipak napatili zbog drugih nepogodnosti. Tada smo plaćali i dom i podstanarstvo, ne znajući kada će biti cjepivo i kada će se vrata doma otključati. To je bila cijena života (ili smrti).

Dakle, ranjena i gotovo do smrti iscrpljena ipak sam postala slobodna. Dok je Covid-19 svom silinom kosio ljude, ja sam mogla kao i drugi izlaziti vani. Išla sam u trgovinu, obavljala sve što je trebalo uz primjenu mjere. Uživali smo i pomoć naših. Nikada, baš nikada se nisam razboljela od te bolesti, a po domovima (barem u Splitu) je svako malo bilo zaraženih koje su čuvali zaključane. Od tog načina čuvanja pod ključem nisam se oporavila niti ću za ovog života.

Ništa više nije isto niti može biti. Od tada više mi se ne može ništa dogoditi, pa niti smrt. Znam da sve ima cijenu, znam da sam samo broj u statistici. Ostala jedna jedina želja: da što manje trpim bol bilo koje vrste i ništa više.

OPROSTI ŽIVOTE (Split, Dom za stare... 13.05.2020.)

Izišla sam na vjetar, na balkon dužine dva a širine jedan metar. Još jedan dan ovih mjeseci zatvora. Očekujem da mi vjetar glavu raspuše, da mi suze posuši. Pilulu zelenu sam popila zbog košmara i teških misli, kako bi dušu uspavala u vlastitoj dolini beskrajnog jada. Doved ću kraju još jedan dan besmisleni, kao zahvalu što me čuvaju ovako revno, a samo sam broj velikog stada.

Moje likovne radove neka uzmu malobrojne prijateljice i prijatelji i meni bliski rod, da u nekom slapu ili cvijetu ponekad sretnu mene. Nemam ja velika djela niti vrijednosti, tek ponetko bi kupi za cijenu boje i kista, i to ako bi me našao kojim slučajem. Mnogi bi stali u red da ih dijelim, onako jer nikad se ne zna kada će i kako nešto postati vrijedno.

Hrpicu materijalnih bezvrijednosti, ostavit ću čistačima uz vrećice za smeće. Svu preostalu ljubav ću prosuti u ovo moje tužno proljeće. Tijelo će pepelu poći. U tragovima vjetra i kapima kiše, tek bit će zapisano postojanje moje.

Biti ću u nečijoj šaci punoj pijeska na rubu pustinje ili kapljici mora što se razbila o stijenu. U pjevu ptica ranom zorom ostati će moj sluh. U zidovima bit će tragovi moje energije, da pazi na buduće stanare. I Život će krenuti dalje, uvjeren u pobjedu. Jer, čovjek je takav, mora imati vjeru i nadu i još vjere – da traje. Djeca će i dalje igrati svoje nove igrice, a htjeti još više novotarija i imati sve što se pojavi... Odrasli će i dalje raditi, i dalje juriti za poslovima, za novcem i zabavama. Smijeh će odzvanjati u lijepim, u bogatim i u siromašnim kućama. Suze će roniti prebijene žene, a silovana djeca će i dalje patiti. Ratovi će se voditi pod palicom globalno moćnih

razvratnika blizu i daleko. Gladnih će i dalje biti. Znanstvenici će nove izume iznjedriti. Nastavit će se šarenilo života, od ljepote i od ružnoće satkano. Rasti će prekrasno cvijeće u prilagođenim uvjetima, ali i ubojito trnje, posve nekontrolirano. Biti će i nadalje kako kome, kao što uvijek i bilo je.

Oprosti Živote, ja ti ništa više ne mogu dati, ne mogu popraviti, ne mogu zaliječiti. Evo me, još jednim iskorakom na mali balkon uz dim cigarete i pogled koji mi nestaje u daljini. Ispunio me osjećaj nemoći... Važno mi je samo izdržati, još malo. Tek toliko, dokhodam kao živi mrtvac, da drugi vide i čuju kako sam živa. Požaliti se svrhe nema (ionako kolektivno ponavljaju kako svima je isto). A nije! Važno mi je i osmjeh zadržati, još malo... još malo. Samo da nikoga ne dotakne moja tuga i lom. Kome još treba slušati tuđi jad, pa da mu pokvari dan?!

Oprosti mi Živote. Ja ti ništa ne mogu dati, ne mogu ništa niti uzeti, jer eto: „Siroti mrtvac ja sam koji u se ništa od svijeta ne može da prima ...

Kongres hrvatskih esperantista, Đurđevac 2023.g.

Izložba uz obilježavanje godišnjice esperanta u Bjelovaru (2019.g.)

Sadržaj:

<i>Umjesto predgovora, recenzije i svega ostalog...</i>	05
<i>Sve moje ljubavi</i>	09
<i>Moje ljubavi ...</i>	09
<i>Zagrljaj</i>	10
<i>Dođi</i>	11
<i>Za mene ti si</i>	12
<i>Neke se ljubavi</i>	14
<i>Ovo malo života</i>	15
<i>Poslije mi ćemo</i>	16
<i>Sestre</i>	17
<i>Molim se</i>	18
<i>Poslije oluje tišina</i>	20
<i>Adio prijatelju Vinko</i>	21
<i>More u meni</i>	23
<i>Roko i Cicibela</i>	24
<i>Na svitu toliko ne voli te ni'ko</i>	26
<i>Kada ljubav nestane</i>	27
<i>Od danas mogu sama</i>	28
<i>Balada o nesretnoj ljubavi</i>	29
<i>Dobro jutro svijete!</i>	32
<i>Dobro jutro ...</i>	33
<i>Dobri moji</i>	34
<i>Pitalica</i>	35
<i>Dva leptira</i>	37
<i>Kad znaš da si učinio sve</i>	38
<i>Nemoj me</i>	40
<i>Meni je lako</i>	41

<i>Na životnoj cesti</i>	43
<i>Korakom lakim u tišini</i>	45
<i>Osmislim sve što zamislim</i>	46
<i>Odluči i kreni</i>	48
<i>Znala sam</i>	49
<i>Bez naslova</i>	50
<i>Postoji li sutra</i>	51
<i>Zid</i>	52
<i>Da je meni šaka smijeha</i>	53
<i>Nije lijepo i nije svima bajno</i>	54
<i>Valja meni djelovati</i>	55
<i>Rođendanska</i>	57
<i>Suludo vrijeme</i>	58
<i>Meni je samo moj život poklonjen</i>	59
<i>Sve je lako</i>	60
<i>Sjećam se...</i>	61
<i>Život je avantura</i>	62
<i>Starost</i>	63
<i>Svi smo mi nudisti</i>	64
<i>Svi smo mi nudisti</i>	65
<i>Kada bi u sebe zavirio</i>	66
<i>Ugledni nasilnik</i>	68
<i>Kockar</i>	69
<i>Bez naslova</i>	70
<i>Čovjek je psu</i>	71
<i>Čovjek</i>	72
<i>Treba nama</i>	73
<i>Bez naslova</i>	74
<i>Muči me pitanje</i>	75
<i>Samo mi</i>	76
<i>Kakav bi to svijet bio</i>	77

<i>Treba reći</i>	78
<i>Izborna obećanja</i>	79
<i>Proljeće</i>	80
<i>Istina</i>	81
<i>Pravi je čas</i>	82
<i>Ne smi se vani /Covid-19 vrijeme</i>	83
<i>Golubica</i>	85
<i>Nevidljiva</i>	86
<i>Da maske padnu</i>	87
<i>Sunce jednako svakoga grije</i>	88
<i>Moja glavinjanja</i>	90
<i>Moja glavinjanja ...</i>	91
<i>Bez naslova</i>	92
<i>Da malo pamte mene</i>	93
<i>Tuga moja</i>	94
<i>Brod života plovi</i>	96
<i>Klaun</i>	97
<i>Moj kist crta</i>	99
<i>Jednostavno ne znam</i>	100
<i>Snovi su se usporili</i>	101
<i>Duša mi ne rađa</i>	102
<i>Briga brigu rađa</i>	104
<i>Nemoć me snažno pritiska</i>	105
<i>Sve pustije stablo moje</i>	106
<i>Onoga dana gubitnog</i>	107
<i>Podstanar života</i>	109
<i>Nakon useljenja</i>	111
<i>Osjećam</i>	112
<i>Slikarev doručak</i>	113
<i>Ostalo još malo ...</i>	114

<i>Ma da je barem kapetan duge plovidbe</i>	115
<i>Haiku ogled</i>	118
<i>Oprosti Živote</i>	120
<i>Sadržaj</i>	124

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zlorabotrebte autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

*Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link *Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:**

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Luca Cetinić

SRCEM ISPISANO

Nenad Grbac

Srednjaci 22, Zagreb

*Mob: **099 / 599-24-34***

E-mail: digitalne.knjige@gmail.com

Urednik:

Nenad Grbac

Cetinić, Luca

SRCEM ISPISANO

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-318-5

MOJA LJUBAV

Moja ljubav stotine
prekrasnih lica ima
Nekad je žeravica posred srca
nekad jezero s lopočima
Moja je ljubav pjesma
i rumena trešnja u krošnji
Kao česma je moja ljubav
u viru života čista ljepota
i nikad umorna nije
jer u svemu što me okružuje
zrno ljubavi se krije
Ljubav u meni svoje poruke piše
sve jade mi briše
U osmijehu oka ona zablista
u zagrljaju dragih cvjetati znade
Ljubav je moja zarazna
a bolest nije
Magnet je privlačnosti
i hrani me i grije

Luce Četinić

